

अजीर्ण

एथगर्दपलैरेभिश्चिर्नितैस्तत् विमिश्रयेत् ॥
 आर्द्रकस्य रसेनापि भावयेच्छेकथयेत् पुनः ।
 शीतोदकेन तच्चूर्णं पिबेत् प्रातर्हि मात्रया ॥
 तस्मिन् जीर्णोन्नमयोयाद्युषैर्जाङ्गलजै रसैः ।
 ईषदक्षैः सलवणैः सुखोष्णैर्वङ्गिदीपनैः ॥
 एतेनाग्निवृद्धेन बलमारोग्यमेव च ।
 तत्रानुपानं शूलं हि तक्रं वा भोजनं हितं ॥
 मन्दागन्धशोविकारेषु वातश्लेष्माभयेषु च ।
 सर्वाङ्गशोथरोगेषु शूलगुल्मेदरेषु च ॥
 अश्वत्थं शर्करायाश्च विन्मूत्रानिलरोगिषु ।
 वन्द्यान् रक्षारः ॥ * ॥

“सामुद्रं लवणं ग्राह्यमथ कर्षमितं बुधैः ।
 सौवर्च्यं पञ्चकर्षं विडसैन्धवधान्यकं ॥
 पिप्पली पिप्पलीमूलं पत्रकं कृष्णजीरकं ।
 तालीशं केशरं चयमश्लेष्मैतसकं तथा ॥
 द्विकर्षमात्राण्येतानि प्रत्येकं कारयेदुधैः ।
 मरिचं जीरकं विश्वमेकैकं कर्षमात्रकं ॥
 दाडिमं स्याच्चतुःकर्षं त्वगेले चार्द्रककर्षके ।
 एतच्चूर्णोद्धतं सर्वं लवणं भास्कराभिधं ॥
 भक्षयेच्छाशमानं तस्यक्रमस्तुक्काङ्गिकैः ।
 वातश्लेष्मभवं गुल्मं स्त्रीहानमुदरं क्षयं ॥
 अशोषं ग्रहणीं कुष्ठं विवन्धश्च भगन्दरं ।
 शूलं शोथं श्वासकासावामदीषश्च हृद्भुजं ॥
 अश्वत्थं शर्कराश्चापि पाण्डुरोगं कृमिगणपि ।
 मन्दाग्निं नोशयेदेतद्दीपनं पाचनं परं ॥
 हिताय सर्वलोकानां भास्करेणैतदीरितं ।
 हन्यात् सर्वैष्यजीर्णानि शुक्लमात्रमसंशयं ॥
 निम्बु रसादिकं दत्त्वा गुटिकाभ्युत्केकुर्वन्ति” ॥
 अथ दाडिमस्य बीजानां चूर्णं कर्षचतुष्टयमितं
 देयं । भास्करलवणचूर्णं ॥ * ॥ सैन्धवं समूलभगधा
 चयानलनागरं पथ्या । क्रमवृद्धि मधिवृद्धौ वड-
 वानलनामचूर्णं स्यात् ॥ वडवानलचूर्णं ॥ * ॥ पथ्या-
 नागरकृष्णार्करज्विन्वाग्निभिः सितातुल्यैः । वड-
 वानल इव जरयति वडगुर्वपि भोजनं चूर्णं
 द्वितीयं वडवानलचूर्णं ॥ * ॥

“एलावङ्गनागपुष्पाणां मात्रोत्तरविवर्द्धिता ।
 मरिचं पिप्पली सुगठी चतुःपञ्च षडुत्तरं ॥
 द्रव्याण्येतानि यावन्ति तावती सितशर्करा ।
 चूर्णमेतत् प्रयोक्तव्यमग्निसन्दीपनं परं” ॥
 समशर्करचूर्णं ॥ * ॥

“इन्द्रासनं सप्तपलं त्रिफलायाः पलत्रयं ।
 पलत्रयं व्यथस्य सितायाश्च चतुःपलं ॥
 अमृता शतपुत्री च तथा कृष्णापराजिता ।
 आसां चूर्णं समादाय पलमात्रं पृथक् पृथक् ॥
 भावयेदेकतः सर्वं भङ्गराजरसेन तु ।
 स्वभाविकमिदं चूर्णं खिगधमाण्डे विनिक्षिपेत् ॥
 विलिहन् मधुसर्पिर्भ्यां मन्दाग्नेः सहसा नरः ।
 मुच्यते ग्रहणीरोगात् गुदरोगात् सजाठरात् ॥
 मेहं कुष्ठश्च वीसर्पवातरोगान् सशोषितान् ।
 न चात्र परिहारोऽस्ति भोजनं सर्वकामिकं ॥
 रोगानीकप्रशान्त्यर्थं मुनिभिः परिकीर्तितं ।
 अस्याभ्यासात् बलं वीर्यं पुष्टिदृष्टियश्नस्यथा ॥

अजीर्ण

त्रिसप्ताहप्रयोगश्च जायते नात्र संशयः ।
 ज्वालामुखीचूर्णं ॥ * ॥ अथ अजीर्णै रसाः,—
 “द्विपलं गन्धकं शुद्धं पलमेकान्तु पारदं ।
 मृतं लोहं तथा ताम्रं कर्षद्वयमितं पृथक् ॥
 संचूर्ण्य सर्वं संमिश्रा द्रावयित्वाग्नियोगतः ।
 सम्यग्द्रुतं समत्तं तत्पञ्चाङ्गुलदले क्षिपेत् ॥
 पुनः संचूर्ण्य तत्सर्वं लोहपात्रे निधाय च ।
 जम्बीरस्य रसं तत्र पूतं पलशतं क्षिपेत् ॥
 चुल्लगां निवेश्य तद्यत्नात् मृदुना वङ्गिना पचेत् ।
 रसे तस्मिन् घनीभूते तत्संश्लेष्य विचूर्णयेत् ॥
 पञ्चकालकषायस्य चुक्रेश्च सहितस्य च ।
 भावनास्तत्र दातव्याः पञ्चाशत्संख्या शनैः ॥
 भृष्टटङ्गनचूर्णेन तुल्येन सह मेलयेत् ।
 मरिचेनापि तुल्येन तदङ्गेन विडुन च ॥
 भावयेत् सप्तहस्तसंख्याकास्तुजलेन च ।
 ततः संशोष्य संपिथ्य कूपीमध्ये निधापयेत् ॥
 रसः क्रयादनामायं भैरवानन्दयोगिना ।
 उक्तः सिंहलराजाय वडभासाग्निने पुरा ॥
 भक्षयेद्भोजनस्यान्ते माषद्वयमितं रसं ।
 भक्षयित्वा रसं पश्चात् पिबेत्तत्रं ससैन्धवं ॥
 अतीवगुरुं यद्भक्तमतिमात्रमथापि वा ।
 तत्सर्वं जीर्यति क्षिप्रं रसस्यैतस्य भक्षणात् ॥
 शूलं गुल्मश्च विरम्भं स्त्रीहानमुदरं तथा ।
 रसः क्रयादनामायं विनिहन्ति न संशयः” ॥
 क्रयादो रसोऽजीर्णं ॥ * ॥ रसेन्द्रचिन्तामणौ रस-
 रत्नप्रदीपे रसप्रदीपे च ॥

“क्षारत्रयं सूतगन्धौ पञ्चकोलमिदं शुभं ।
 सर्वैस्तुल्या जया भृष्टा तदद्वां शिपुजा जटा ॥
 एतत् सर्वं जयाभिषुवङ्गिमाक्लवजैर्देवैः ।
 भावयेत्त्रिदिनं घर्मे ततो जघुपुटे क्षिपेत् ॥
 सप्तधार्द्रवैष्टो रसो ज्वालानलो भवेत् ।
 निष्कोऽस्य मधुना लीढोऽनुपानं गुडनागरं ॥
 हन्यजीर्णमतीसारं ग्रहणीमग्निमार्दवं ।
 श्लेष्महृक्कासवमनमालस्यमरुचिं जवात्” ॥

पञ्चकोलं,—
 पिप्पली पिप्पलीमूलं पथ्यचित्रकनागरं । जयात्र
 विजया । मार्कण्डेो भृङ्गराजः । जघुपुटे गजपुटे ।
 आर्द्रमाद्रकं । निष्कः टङ्गः । ज्वालानलो रसो-
 ऽजीर्णं ॥ * ॥ रसप्रदीपे,—

“टङ्गश्च रसगन्धौ च समं भागत्रयं विधात् ।
 कपर्दः खर्जिकाक्षारौ मागधी विन्धुभेषजं ॥
 पृथक् पृथक् कर्षमात्रं वसुभागमिहोषणं ।
 जम्बीरासैर्दिनं छटं भवेदभिकुमारकः ॥
 विस्वचोशूलवातादिवङ्गिमन्धुप्रशान्तये” ॥

क्षारीयवक्षारः । अभिकुमारो रसो विस्वसाद्य-
 जीर्णं ॥ * ॥ रसेन्द्रचिन्तामणौ,—
 “शुद्धसूतं गन्धकश्च पलमानं पृथक् पृथक् ।
 हरीतकी च द्विपला नागरस्त्रिपलः सूतः ॥
 कृष्णा च मरिचं तदत् सिन्धुयं त्रिपलं मृतं ।
 चतुष्पला च विजया मदेयैस्त्रिभुक्तवैः ॥
 पुटानि सप्त देयानि घर्म्ममध्ये पुनः पुनः ।
 अजीर्णारिरयं प्रोक्तः सद्यो दीपनपाचनः ॥

अजीर्ण

भक्षयेद्द्विगुणं भक्ष्यं पाचपेदेचयेदपि ।
 अजीर्णारिः ॥ * ॥

“पारदामृततलवङ्गगन्धकं
 भागद्युग्ममरिचेन मिश्रितं ।
 तत्र जातिफलभङ्गभागिकं
 तित्तिडीफलरसेन मर्दितं ॥
 वङ्गिमन्धुदशवनाङ्गशनो
 रामवाण इति विश्रुतो रसः ।
 सङ्गृह्य ग्रहण्य कुम्भकर्णक-
 मामवातखरदूषणं जयेत् ॥
 दीयते तु चणकानुमानतः
 सद्य एव जठराग्निदीपनः ।
 रोचकः कफकुलान्तकारकः
 श्वासकासविभक्तनुशाशनः ॥

पाराभाग १ विषभाग १ लवङ्गभाग १ गन्धक-
 भाग १ मरिचभाग ८ जायफलभाग २ । राम-
 वाणरसोऽजीर्णं ॥ * ॥

रसेन्द्रचिन्तामणौ,—

“पलं चिन्ताक्षारः पलपरिमितं पञ्चलवणं इयं
 सम्यक्पिष्टं भवति जघु निम्बुफलरसैः । तत्सप्तं
 तस्मिन् पलपरिमितं शङ्खशकलं क्षिपेद्द्वारान्
 सप्त द्रवति तदनेनैव विधिना ॥ पलप्रमाण
 कटुकत्रयश्च पलाङ्गमानेन च हिङ्गुभागः । विषं
 पलाङ्गदशभागयुक्तं तावानुसौ गन्धक एव
 चोक्तः—

“वदरास्थिप्रमाणेन वटीमेतस्य कारयेत् ।
 भक्षयेत् सर्वदा सा स्यात् सर्वाजीर्णप्रशान्तये ॥
 सर्वैदरेषु शूलेषु विस्त्रयां विविधेषु च ।
 अभिमन्थ्येषु गुल्मेषु सदा शङ्खवटी हिता” ॥

शङ्खवटी अजीर्णं ॥ * ॥ रसप्रदीपे,—

“खुगार्कचिन्तापामागंरम्भातिलपलाशजान् ।
 जवणान् भिषगादद्यात् प्रत्येकं पलमात्रया ॥
 जवणानि पृथक् पञ्च पाद्याणि पलमात्रया ।
 खर्जिका च यवक्षारश्चूर्णं त्रितयं पलं ॥
 सर्वं त्रयोदशपलं स्रग्भूचूर्णं विधाय तु ।
 निम्बुफलरसे प्रस्यसंमिते तत् परिक्षिपेत् ॥
 तत्र शङ्खस्य शकलं पलं वङ्गौ प्रताप्य तु ।
 वारान्निर्व्वोपयेत् सप्त सर्वं द्रवति तद्यथा ॥
 नागरं त्रिपलं ग्राह्यं मरिचश्च पलद्वयं ।
 पिप्पली पलमाना स्यात् पलाङ्गे भृष्टटङ्गुनः ॥
 यत्रिचं चित्रकं चापि यवानी जीरकं तथा ।
 जातोफलं लवङ्गश्च पृथक् कर्षद्वयान्मितं ॥
 रसोगन्धौ विषसापि टङ्गश्च मनःशिला ॥
 एतानि कर्षमात्राणि सर्वं संचूर्ण्य मिश्रयेत् ।
 शरावाङ्गेन चुक्रेश्च संनीय वटिकाक्षरेत् ॥
 भाषप्रमाणां सा वैद्यैर्दृष्टवटी सूता ॥
 सर्वाजीर्णप्रशमनी सर्वशूलनिवारिणी ।
 विस्वचलसकादीनां सद्यो भवति नाशिनी” ॥
 दृष्टवटी सूतिका अजीर्णं ॥ * ॥

“टङ्गश्चक्यामृतानां सहिङ्गुलानां समभागः ।
 मरिचस्य भागद्युगलं निम्बुनीरैर्बटी काष्ठी ॥
 वटिकां कलायसट्टशीमेकां हे वा समत्रीयात् ।